

Przedmowa

do *Róży o trzynastu płatkach*

Napisałem tę książkę wiele lat temu, żeby udzielić odpowiedzi na dziesięć ważnych pytań, które są teoretyczną i duchową podstawą żydowskiego życia.

Pisanie tej książki było dla mnie niezwykle doświadczeniem. Pisałem ją lub dyktowałem w samotności, bez najmniejszego pojęcia ani wyobrażenia, kim mieliby być jej czytelnicy. Początkowo nie wiedziałem, czy w ogóle znajdują się jacyś czytelnicy. Niektóre fragmenty wydawały się zbyt skomplikowane, inne bardzo, bardzo odległe od czyjegokolwiek sposobu myślenia.

Jednak przez lata *Róża o trzynastu płatkach* wywarła potężny wpływ na wielu ludzi. Zrozumiałem oddziaływanie mojej książki podczas tych małych spotkań, jakie autor ma z czytelnikami. W pewnych przypadkach wpływ był tak przemożny, że niewątpliwie przerósł moje najśmielsze oczekiwania. Przynajmniej dla niektórych ludzi spotkanie z tą książką było początkiem zmiany w ich życiu; dla niektórych zaś – radykalnej zmiany zachowania.

Nie ma tak naprawdę jak tego wyjaśnić, z wyjątkiem być może dwóch drobnych spraw. Po pierwsze, *Róży* nie można zaliczyć do wielkiej liczby książek, które napisano o Kabale. Na swój skromny sposób i bez używania technicznej terminologii jest to mała, niedo-

statecznie przejrzysta książka *zanurzona w Kabale*. Jej ogromna zaleta polega na tym, że nie jest punktem widzenia kogoś z zewnątrz; to raczej spojrzenie z wnętrza. I wydaje się, że przyglądanie się od wewnątrz żydowskiemu życiu i żydowskiemu myśleniu miało i ma na ludzi wielki wpływ.

Po drugie, napisałem tę książkę w sposób, który przynajmniej według mnie jest prawdziwy. W moim przekonaniu Kabała jest teologią narodu żydowskiego. *Róża* niezupełnie traktuje o tym, co inni mają do powiedzenia o Kabale. Książka opisuje to, co ja uważam za prawdziwy obraz Kabały, która poza tym w większości swoich form jest tak głęboko ukryta. Skrywa ją nie tylko język, lecz także bardzo trudny styl, miriady prawie niezrozumiałych formuł. To nie jest próba zwulgaryzowania którejkolwiek z nich, lecz pokazania na nowo pewnych zasad Kabały, które wydają mi się prawdziwe.

W naszych czasach, kiedy modne stały się różne formy zniekształconych, skomercjalizowanych i tanich rodzajów Kabały, trzeba szczególnie zaznaczyć, że ta książka nie stara się uczynić Kabały specjalnie popularną. Tej książce trzeba wyjść na spotkanie; nie dociera ona do wszystkich. Czytelnik musi wykonać własny wysiłek i przynajmniej ten wysiłek jest dla wielu dotknięciem śladu prawdy – posiadającym niezwykłą moc.

Chociaż *Róża o trzynastu płatkach* była pierwotnie napisana po hebrajsku, dopiero wiele lat po jej publikacji w różnych innych językach ukazała się ostatecznie w swojej oryginalnej formie. W tym czasie kilka życzliwych osób chciało poprawić, udoskonalić pierwotny tekst. Jednak po iluś latach postanowili zostawić go w niezmienionym kształcie. Dodane zostały dwa nowe rozdziały, a tekst hebrajski opatrzony przypisami. Zainteresowany nimi czytelnik znajdzie je w hebrajskim wydaniu książki.

Największą zmianę między oryginalnym angielskim wydaniem a tą wznowioną wersją stanowią włączone tutaj dwa rozdziały, któ-

re dodano do wersji hebrajskiej. Bardzo się różnią od siebie nawzajem i od reszty rozdziałów. Jeden z nich to długi esej o sposobach modlitwy – nie o jej ustalonych formach, lecz o tym, jak ludzie rzeczywiście się modlą. Drugi to komentarz do fragmentu *Zoharu*, podstawowej księgi Kabały, zawierającej kluczowe dla niej pojęcia. Wyjaśnienie jest podane w taki sposób, że czytelnik napotyka coś autentycznego, coś z istoty rzeczy – nie pisanie o niej czy dookoła niej, tylko rzecz samą w sobie.

Z okazji tego wydania przywołuję z czułością pamięć mojego zmarłego przyjaciela, Jehudy Hanegbiego. On pierwszy zadał mi te podstawowe pytania, nakłonił mnie do udzielenia odpowiedzi i podjął się trudu przełożenia ich na angielski.

Róża odsłania odrobinę z tajemnicy tego czegoś, co nazywamy prawdą. Czasami nie jest dopracowana w każdym detalu. Czasami nie wydaje się szczególnie uduchowiona. Czasami nie wygląda na wyjątkowo nowatorską. Ma jednak własne piękno. Oddaję *Różę o trzynastu płatkach* czytelnikom, aby mogli spróbować znaleźć tu coś, co jest prawdziwe samo w sobie. I dlatego spotkanie tej książki z czytelnikiem może być przydatne.

Adin Steinsaltz
Jerozolima
marzec 2006